

Wiktor Waligóra, Przypomnieć nas

Biegnę sam, uciekam tam, gdzie nas chowałem
Czerwony las ukryty za zielonym sadem
Baśniowy kraj
Kiedyś co dzień, słońce czy deszcz, z tobą siedziałem
Pod drzewem co dziś złamane wpół płacze na szaro
Dziś biegnę sam

Próbuję udawać, że nie stało się nic
Nic
Lecz serce już dawno przestało bić

Gdyby tylko cofnąć czas, gdyby tak zatrzymać świat
Naprawić nas
Gdyby ten magiczny blask dał nam sobie spojrzeć w twarz
Przypomnieć nas

Pękają drzwi, w dłoni mam nóż, a ranią mnie słowa
Nostalgia to mit, trawniki już nie pachną tobą
Znam zapach skał

Próbujesz udawać, że nie stało się nic
Nic
A serca złamane nie dają żyć
Nie dają żyć

Gdyby tylko cofnąć czas
Gdyby tak zatrzymać świat
Naprawić nas
Gdyby ten magiczny blask dał nam sobie spojrzeć w twarz
Przypomnieć nas